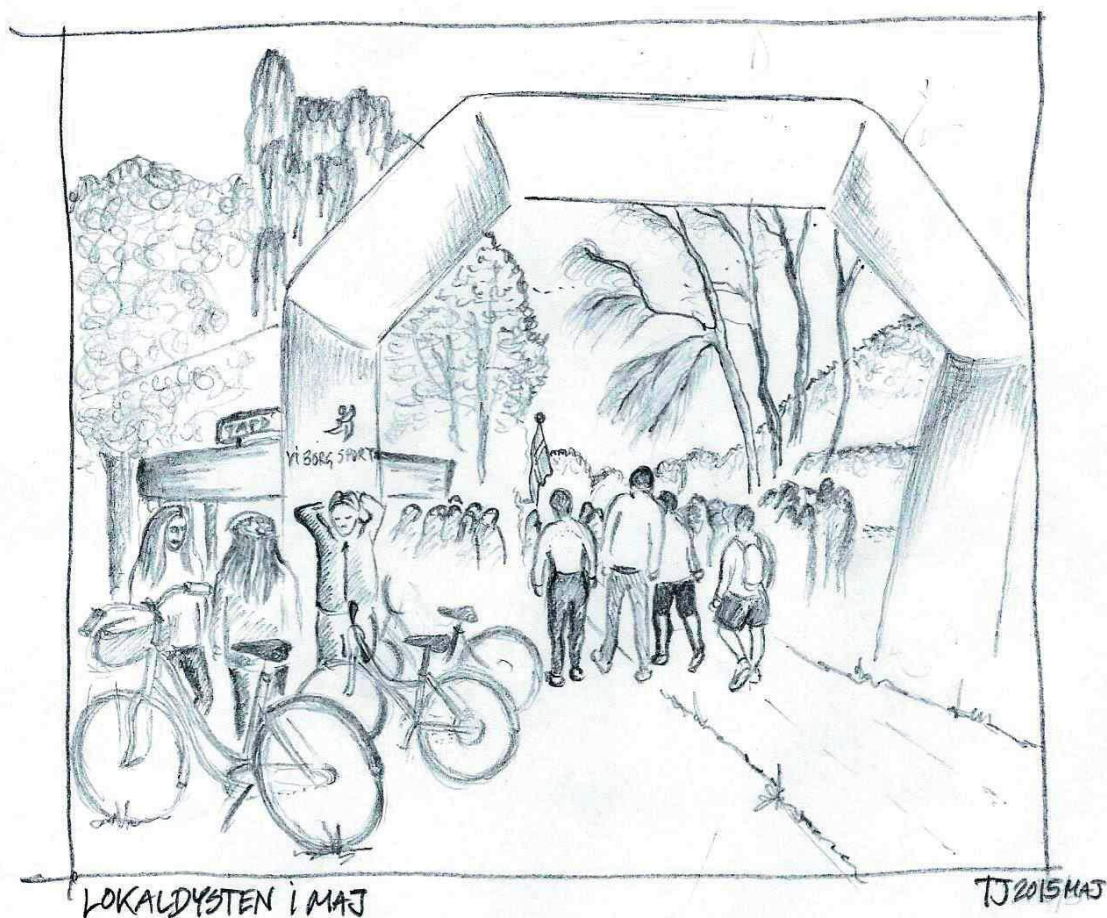


Tappen

Nr. 2 – 48. årg. Juni 2015



**Beboerblad for Tapdrup
og Omegn**

Redaktionen

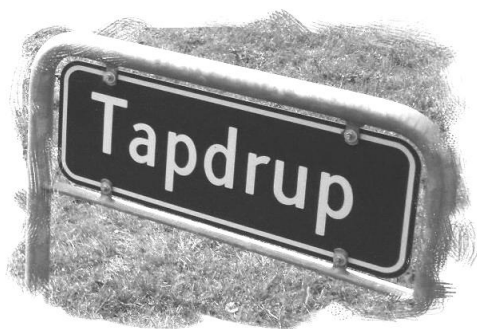
Af Erling Hosbond tlf.: 86600240 - mail: beerhos@hotmail.com

Så er "sommerbladet" ved at være klar til uddeling. Tak til Ingerlise for det fyldige indlæg om livet i krigsområder. Også en stor tak til Rita Søndergaard for beskrivelsen af hjemmet og dine barndomsår i Tapdrup.

Desværre har vi ikke hørt fra Thomas Kristensen, så "Stafetten" er gået i stå igen - vi håber, at den kommer i gang i næste nr.

God sommer - vi har deadline igen **søndag den 30- august 2015.**

Borgerforeningen



Af Claus Bo Andreasen, formand

Ønske om fartdæmpning på Tapdrupvej

I forbindelse med planerne om at lave et torv i Tapdrup er der kommet forslag om at kombinere projektet med fartdæmpning på Tapdrupvej ud for kirken. Forslaget skal bl.a. ses i lyset af, at skolebussen holder ud for kirken, og at det også i andre tilfælde - fx i forbindelse med arrangementer i kirke og sognehus - vil være ønskeligt med fartdæmpning netop her.

Borgerforeningen har en dialog med kommunens vejingeniør om problematikken, og der er i den forbindelse gennemført en måling af trafikken på Tapdrupvej.

Målingen er udført i perioden 7.-19. maj på Tapdrupvej mellem nr. 83 og 85. Hovedresultaterne fra målingen viser følgende:

- årsdøgns trafik på 2069 (beregnet gennemsnit af døgns trafik på årsbasis)
- 2,1 % af køretøjerne er over 5,8 m (procent lastbiler)
- gennemsnitshastighed på 50,0 km/t
- 85 % fraktil på 58,5 km/t.
85 % fraktilen er den hastighed, som 85 % af køretøjerne kører under.

Målingen skal ses i lyset af, at 6 af de 11,5 dage i måleperioden var weekend eller helligdage; og at målingen er udført umiddelbart efter indførelsen af nye fotovogne, som har haft en nedsættende effekt på trafikhastigheden.

Der er med andre ord tale om, at der er meget trafik og selv om de fleste kører pænt, så er der nogle trafikanter, som kører alt for stærkt gennem Tapdrup.

Vores plan er nu at udarbejde en ansøgning til Kommunen om etablering af en hævet flade (et plateau) på Tapdrupvej

ud for udmundningen af Stationsvej og østpå forbi busholdepladsen.

Kommunens landsbyfornyelsespulje, som har ansøgningsfrist den 1. august, giver netop mulighed for at søge om trafikdæmpende foranstaltninger i landsbyerne.

Hvis du har kommentarer eller forslag til ovenstående, så hører vi selvfølgelig gerne fra dig. Og det skal i givet fald være i god tid inden 1. august.

Motorvej over Nørreådalene?

Vejdirektoratet har udarbejdet en strategisk analyse af udbygning af den østjyske motorvej (E45). Rapporten kan findes via Trafikministeriets hjemmeside på www.trm.dk.

Sideløbende med analysen af E45, er der gennemført en strategisk analyse af muligheden for etablering af en midtjysk motorvej i tre overordnede korridorer:

A. En vestlig korridor som genbruger dele af rute 18, og som bl.a. har til formål at forbedre betjeningen af trafikken til både Billund Lufthavn og resten af Vestjylland.

B. En korridor langs hærvejen (højderyggen) i Jylland, som bl.a. har til formål at aflaste rute 13 for den store lastbiltrafik og skabe et alternativ til E45 for den gennemkørende trafik i Jylland.

C. En østlig korridor, som bl.a. genbruger en strækning af rute 15, og som bl.a. har til formål at være et alternativ/supplement til rute 26 mellem Viborg og Aarhus samt aflaste E45 med forbindelsen syd om Vejle.

To af disse korridorer går tværs over Nørreådalene få hundrede meter øst for Tapdrup.

Nu er analysen ikke et forslag til detailplacering. Der er faktisk slet ikke tale om et forslag, men en analyse. Og hvis det bliver til noget med en midtjysk motorvej, så kan det ligge mange år ude i fremtiden.

Alligevel kan man som tapdrupborger godt blive bekymret over at se, at to ud af tre de tre korridorer er placeret i nærområdet. Og hvis man er naturinteressert, så kan man blive stærkt bekymret over at de er placeret i Nørreådalene.

Det er langt fra givet, at der kommer et egentlig forslag om en motorvej i Nørreådalene. Men hvis der gør, så vil Borgerforeningen selvfølgelig tage aktion på det.

Indtil videre, så kan man fx invitere politikere på besøg, så de ved selvsyn kan se at det ikke går at placere en motorvej i Nørreådalene.

Og husk så, at der jo ikke er grund til at tage sorgerne på forskud. Forfatteren Mark Twain sagde engang, at han i sit liv havde haft mange bekymringer; de fleste af dem blev aldrig til noget.

Sct. Hans i Tapdrup

Som nævnt holder vi traditionen tro Sct. Hans aften den 23. juni på legepladsen (se annoncen andet steds).

Talen holdes i år kl. 20.30. Da det kan være lidt sent for de mindre børn, så tænder vi et lille bål allerede kl. 18.30.

Her vil det være mulighed for at riste (medbragte) pølser og popcorn m.m. Hvis vejret er til det, så vil grillen være tændt fra kl. 18.00, og som sædvanligt vil

der være mulighed for at tilberede medbragt mad. Vi håber at hele familien kommer og spise med.

Arbejdsdag på fællesområdet....

Af Dan Jensen, Tapdrup Borgerforening

Lørdag den 30. maj blev den efterhånden traditionelle arbejdsdag på fællesområdet ved Banestien afholdt. Trods et noget ustadigt vejr med både sol, regn og blæst mødte ca. 30 borgere op og gav en hånd med i 4 timer.

I år blev bl.a. fodboldmålene repareret, der kom nye dæk til gyngerne, petanquebanen blev jævnet og der blev opfyldt

savsmuld til toilettet. Der blev også stukket græskanter af, og så blev bænke, legeredskaber og bygninger olieret.

Fra Borgerforeningens side vil vi gerne sige de fremmødte tusind tak for deltagelsen, som er en nødvendighed, for at området kan forblive vedligeholdt og pænt anlagt.



Billeder fra arbejdet på fællesområdet ved legepladsen

BT`s Idrætsforening



Af Leo Jacobsen, formand

I BT's medlemslotteri er der udtrukket følgende numre:

April : 85, 62 og 13

Maj : 21, 129 og 44

Medlemslotteriet har været solgt i 27 år, og med et årligt overskud på ca. kr. 10.000,00 pr. år har salget været et rigtig godt bidrag til driften af en stor idrætsforening.

Alt har dog en ende, og den er kommet nu, så når den sidste trækning er foretaget i august 2015, så vil ordningen ikke blive forlænget.

Vi håber dog, at der er flere, der i stedet vil støtte B/T`s Venner med et medlemskab som koster kr. 100,00 pr. år.

Du kan kontakte én af følgende bestyrelsesmedlemmer, såfremt du fremover vil støtte B/T`s Venner

Verner Hansen, Langvadhøj 4, Bruunshåb
tlf. 86 67 23 12

Ulla Henriksen, Gl. Vibækvej 1, Tapdrup
tlf. 86 60 02 21

Karen Christoffersen, Kongehøj 13,
Bruunshåb tlf. 86 6725 42

Vi vil ved denne lejlighed sige alle, der har støttet klubben ved køb af medlemslotteriet, tusind tak for jeres støtte i de mange år.

Fodbold Ungdom:

Der er igen gang i fodbolden udendørs, og der er kommet rigtig mange nye drenge og piger til, så der på nuværende tidspunkt er ca. 150 spillere i gang, heraf både mange drenge, men også rigtig mange piger.

Vi har rigtig mange hold tilmeldt i DBU's turnering, så børnene kan komme ud og spille kampe.

I den sidste week-end i juni tager 6 hold med ca. 70 børn og trænere til den årlige turnering Sejs Cup, som hvert år er en rigtig god oplevelse for såvel piger som drenge i klubben. De sidste 2 år har såvel et pigehold som et drengehold vundet deres række, så det bliver spændende om de kan gentage bedriften og vinde deres række for 3 år i træk.

Seniorfodbold i BT:

Sæsonen for de enkelte hold er rigtig godt i gang, og der er ganske pæn opbakning til træningen. Der er kommet en række nye spillere til klubben. Af seniorhold er der tilmeldt et damehold samt herrehold i Serie 3, Serie 5, old boys (over 32 år) samt et superveteranhold.

Serie 3 holdet ligger på en 7. plads og serie 5 holdet ligger på en flot 2 plads med mulighed for oprykning til Serie 4 efter sommerferien.

DBU's Fodboldskole:

I samarbejde med DBU afvikler BT i uge 27 igen i år fodboldskolen for drenge og piger.

Der er 112 pladser på årets fodboldskole, der hurtigt blev udsolgt, da salget startede i marts.

Fodboldskolen ledes igen i år af Peter Gandrup, Bruunshåb, og som hjælpere har han mange af de gode lokale trænere fra tidligere.

Der venter børnene en rigtig god oplevelse i denne uge.

BT's Sportsuge – aflyst grundet manglende opbakning:

På grund af ringe opbakning til sportsugen sidste år, og da kun en enkelt ny har meldt, at man ville hjælpe ved afvikling af den årlige sportsuge, er det besluttet, **at der ikke holdes nogen sportsuge i 2015.**

Skal sportsugen i gang igen, er der nogle flere forældre og andre i Bruunshåb og Tapdrup, der skal melde sig på banen. Det er utrolig trist, at der ikke er flere i området, der vil bidrage med en hjælpende hånd til gavn for børn og unge. Det er jo også jeres børn, der skulle have gavn af at kunne dyrke idræt i nærområdet.

Sportsugen har i årenes løb medført pæne overskud til klubben, så klubben må i gang med at finde indtægter andre steder.

Sponsoraftale med Energi Viborg;

Igennem flere år har Energi Viborg været én af klubbens gode sponsorer, der både støtter med køb af et reklameskilt samt spilletøj til ungdomshold.

Fra 2014 har Energi Viborg ændret deres sponsorkoncept, så BT udover ovennævnte kan opnå en bonus, såfremt vi skaffer nye el kunder til Energi Viborg.

Energi Viborg Forsyning leverer i øjeblikket bl.a. el til stort set hele Viborg By, hvorimod bl.a. Bruunshåb/Tapdrup området får deres el leveret via Energi Midt i Silkeborg.

Energi Viborg er 100% ejet af Viborg Kommune, så vi synes det vil være meget naturligt, at vi alle støtter op omkring det lokale.

For hver ny kunde som tilmelder sig og anfører Bruunshåb-Tapdrup Idrætsforening til at modtage bonus får klubben kr. 100,00 i tiltrædelsesbonus og de efterfølgende år får klubben kr. 60,00 i fastholdelsesbonus.

Du vil kunne læse mere omkring ovennævnte og tilmelde dig ved at gå ind på klubbens hjemmeside www.bt-if.dk og trykke på link til ovennævnte, eller du kan gå direkte ind på www.voresel.dk

Vi håber, at der er rigtig mange i området, der på denne måde vil gå ind og støtte klubbens ungdomsarbejde i området.

De, der har skiftet, har oplyst, at det er ganske uproblematisk at skifte til nyt elforsyningsselskab.

Prøv også lige engang og sammenlign priserne.

Vinteraktiviteter i BT/SVIF:

I lighed med tidligere år vil der blive tilbudt en række aktiviteter i Møllehøjhallen i den kommende vintersæson. De 2 idrætsforeninger BT og SVIF har allerede været samlet med henblik på fordeling af tider m.v. Der vil også i den kommende sæson være tilbud indenfor gymnastik,

badminton, håndbold og fodbold.
Der vil blive husstandsømdelt en folder med
tilbud i begyndelsen af august.
Vi vil ønske alle en rigtig god sommer.

Hovedbestyrelsen



Fugletur i Nørreådal

Onsdag den 10. juni, kl. 19.30

Vi mødes ved legepladsen for enden af Stationsvej.

Medbring cykel, kikkert og kaffe mv.

Vi cykler en tur hen ad banestien

mod Vejrum Vestsø

Vi håber at se/høre Bynkefugl, Græshoppesanger,

Rørhøgen og selvfølgelig Nattergalen.

Vi forventer turen slutter kl. 22.00

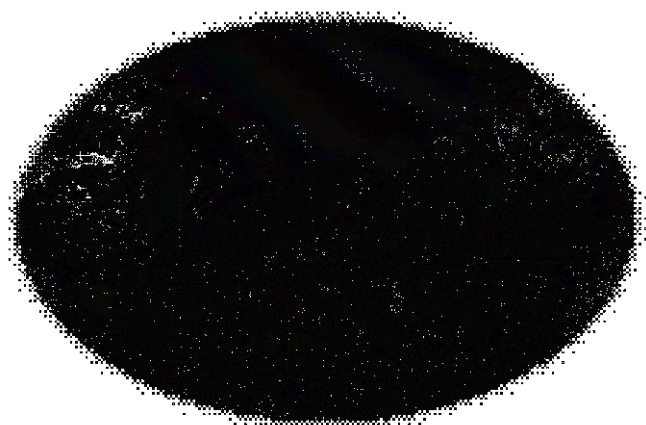
På gensyn

Fuglegruppen i Tapdrup

Carl Erik Dalsgaard

Else og Jan

Menighedsrådet



Af Aase Langvad, formand

Menighedsmøde.

Søndag d. 12. april afholdtes det årlige menighedsmøde, hvor menigheden har mulighed for at kommentere og drøfte såvel det forløbne som det kommende års arbejde og aktiviteter med menighedsrådet.

Der var en rigtig fin tilslutning, idet 40 sogneboere deltog i mødet.

Mødet blev indledt med gudstjeneste kl. 14, hvor også Tapdrup Sangkor deltog, hvilket altid giver et fint løft ved gudstjenesterne.

Herefter blev der serveret kaffe i Sognehuset, hvorunder menighedsmødet blev afviklet.

Der blev aflagt beretning for det forløbne år samt informeret om den økonomiske situation.

Det blev bl.a. oplyst, at antallet af medlemmer af Folkekirken i Tapdrup sogn var på 88,8%, hvilket vil sige, at 644 af sognets 725 beboere er medlemmer. På landsplan er tallet 78%.

Der har været afholdt 36 gudstjenester og 21 højmesser, og hertil har der i gennemsnit været 19 kirkegængere.

Mødets deltagere udtrykte ros til menighedsrådets arbejde – hvilket selvfølgelig altid giver ekstra energi til at løse de udfordringer, der ligger forude.

Arbejdet vedrørende forskønnelse af området ved Sognehuset blev livligt debatteret.

Der blev udtrykt stor interesse og tilfredshed med initiativet.

Der blev fremsat flere forslag til såvel projektet som menighedsrådets fremtidige arbejde.

Forslagene indgår nu i menighedsrådets fremtidige arbejde /prioriteringer.

Forskønnelsesprojektet.

Arbejdet med projektet skrider stille og roligt frem. For nuværende arbejdes der med at indhente tilbud fra håndværkere m.v. Jvf. gældende regler skal der indhentes to tilbud på hver entreprise.

Da projektet forventes finansieret af fondsmidler, tilskud fra erhvervsdrivende, private og offentlige institutioner arbejdes der for nuværende med ansøgninger til disse.

Friluftsgudstjeneste 16. august kl. 14.00

Traditionen tro vil der blive afholdt friluftsgudstjeneste – i år også med **deltagelse af Tapdrup Sangkor.**

Vi mødes på plænen ved Sognehuset – hvor gudstjenesten vil blive afholdt.

Efterfølgende serveres kaffe i Sognehuset

I tilfælde af dårligt vejr vil gudstjenesten blive afholdt i kirken.

Husk: Sogneudflugt onsdag, d. 26. august!
til Gudenåen, Galten Kirke og Svostrup.

Se mere i Kirke & Sogn nr. 2 - 2015

Mit professionelle liv

Af Ingerlise Klaris

I forlængelse af den artikel som jeg skrev i sidste nummer af Tappen har jeg lovet også at skrive lidt om mit professionelle liv, herunder mine udsendelser med forsvaret samt mit arbejde inden for De Blå Baretter.



Her får jeg overrakt NATO medaljen for at have været udsendt.

Da jeg var ansat på paraplegi-funktionen, blev jeg af en patient opfordret til at søge ind i forsvaret som sygeplejerske. På daværende tidspunkt skulle man have arbejdet 5 år på en specialafdeling for at kunne blive ansat i forsvaret, hvilket vil sige en operationsafdeling, narkoseafdeling, skadestue eller intensiv afdeling. Da muligheden bød sig, søgte jeg en stilling på operationsafdelingen.

Efter næsten 5 år der prøvede jeg at søge ind i forsvaret. Her var jeg til optagelsesprøver på den daværende Flyvestation Værløse. Disse var bl.a. en psykologtest, fysisk test, helbredsundersøgelse og en sprogtest. Efter at være blevet optaget i 1998 skulle jeg på grundskole for sundhedsfagligt personale.

Dette var et 14 dages kursus i februar og marts måned i 1999. Her skulle vi lære at være soldater, så vi kunne beskytte og forsvare os selv. Vi startede med at få udleveret fuld udrustning. Derefter var det ellers en opgave for vores sergent at få os lært at tage uniformen ordentligt på, så vi kunne se præsentable ud; støvlerne skulle pudses og kraverne sidde rigtigt. Det helt store show var at få os lært at sætte en baret ordentligt. Vi fik lært både at beskytte os mod kemiske våben, grave skyttehuller, bygge bivouak og at skyde med pistol samt vedligeholde alt udstyret.

Tilbage på jobbet med min nyunderskrevne kontrakt, var jeg klar til at passe mit almindelige arbejde. Min afdelingsledelse havde sagt god for den og var villige til 2 gange i løbet af de 4 år, som kontrakten lød på, at give mig tjenestefri til at blive udsendt. Det skulle vise sig, at jeg blev "hængende" i forsvaret helt frem til udgangen af 2011. I hele den periode havde jeg en rådighedskontrakt, som var afstemt med min afdelingsledelse.

Selv om jeg i en periode på næsten 3 år var på en anden operationsafdeling, nemlig hjerte/lunge og karkirurgisk på Skejby universitetshospital, beholdt jeg min kontrakt. De var dog ikke så velvilligt stemt for den, som man var i Viborg.

Jeg har været udsendt 3 gange i hele mit kontraktforløb, så det må siges, at forsvaret slet ikke har gjort brug af mig, som de kunne. Vi var på daværende tidspunkt rigtigt mange sygeplejersker

ansat på rådighedskontrakter, så der var nærmest kamp om at blive udsendt.

Jeg har dog flere gange om året været med på øvelser, specielt har jeg deltaget i rigtig mange operationsøvelser. Her skulle unge læger lære at operere og unge soldater lære at assistere lægerne. Dette er et koncept, som næsten kun bliver anvendt i Danmark. Det er grise, der bliver opereret på. Dyreetisk råd er med inde over for at kontrollere, at alt går rigtigt til, og at grisene ikke lider nogen overlast. Der er ofte deltagere med fra andre NATO lande, da man i deres hjemlande ikke har tilsvarende øvelser.

Første gang jeg var udsendt var fra oktober 2000 til februar 2001. Udsendelsen varede i 3 måneder og gik til Kosovo. I sommeren 2000 var jeg på uddannelse med de soldater, jeg skulle udsendes sammen med i Oksbøl. Her øvede vi os på at modtage sårede og ellers almindelig infirmeri arbejde.

Det var det sidste jeg fik langt mest brug for under udsendelsen. Vi modtog kun en, der var blevet såret af skud - en lokal lastbilchauffør. Ellers gik dagen med at behandle soldaterne for fodsvamp, forkølelse og andre ting, de ellers ville gå til læge med, hvis de havde været hjemme. På et tidspunkt under udsendelsen havde soldaterne været udsat for mulig blyforgiftning, derfor blev der også taget blodprøver på alle.

Forsvaret tager ingen chancer med deres ansatte. Der var et par marcher i løbet af udsendelsen. Dette bevirkede også, at der var en hel del vabler, der skulle plejes.

Mange soldater skulle ud at rejse umiddelbart efter, at de var kommet hjem.

Det var derfor vigtigt også at sørge for, at de havde de vaccinationer, der skulle til.

Hygiejneeftersyn og inspektioner blev foretaget en gang ugentligt. Sygdom kan hurtigt sprede sig, hvis der er snavset i køkkener og på toiletter. De fab's, vi alle boede i, blev også gennemgået.

En fab ligner meget en container. Der er et vindue og en dør i den ene ende og et vindue i den anden. Soldaterne boede sammen 3 og 3, på befalingsmands niveau boede de sammen 2 og 2. Officererne og vi - læger og sygeplejersker - boede alene. Jeg havde indrettet min fab, så den var delt op i 2 - adskilt af et par skabe. Inderst var mit private domæne med min seng, der lige kunne være der på tværs. I den forreste del havde jeg et par have-stole og en feltseng, man kunne sidde på, samt et lille bord. Her blev der drukket mange kopper kaffe, mens jeg talte med soldaterne. De fandt hurtigt ud af, at hvis de havde problemer, kunne de komme og tale med mig - og så kom det ikke videre.

Det kunne f. eks. være, at de havde fået brev fra kæresten derhjemme, som nu havde fundet en anden. Dengang var mobiltelefoner ikke så almindelige, og det at sende en mail var heller ikke lige let. Vi havde 7-8 computere til hele lejren, hvor der boede ca. 500 mand. Man kunne reservere en pc for 30 min. af gangen og købe telefonkort, så man kunne ringe hjem. Her kunne en af de 4 telefoner reserveres 10 min. ad gangen, så kommunikationen hjem var ikke ret god. Det var altid spændende om søndagen, når der kom post hjemmefra. Den havde dog oftest været 3 uger undervejs.

Det var en meget anderledes måde at arbejde på end jeg var vant til herhjemme,

men også et meget dejlig og udfordrende arbejde. Mange af de soldater, jeg lærte at kende dengang, har jeg fortsat kontakt med.

Jeg nåede lige at være hjemme i ½ år, inden jeg blev udsendt til Kosovo igen, også denne gang i 3 mdr. Der var en, der måtte melde fra i sidste øjeblik, og så blev jeg spurgt, da jeg jo næsten lige var kommet hjem derfra. Denne udsendelse var arbejdsmæssigt noget anderledes. Der var sket meget i landet på det halve år. Meget var blevet bygget op igen, og vi kunne færdes meget mere frit. De lokale kunne dog fortsat ikke færdes, hvor de ville. Kosovo er inddelt i mange enklaver, hvor der enten bor Kosovo albanere eller serbere.

De kunne ikke bare krydse en enklave for at besøge familie, så 3-4 nætter om ugen eskorterede vi dem mellem enklaverne. Her var der altid en ambulance med sundhedsfagligt personale med i eskorten. Så vi var klar til at behandle, hvis der skulle ske noget. Heldigvis var det meget fredeligt. De var jo godt klar over, at der var meget militær med.

Mens jeg var af sted på denne mission, blev jeg hvervet som medlem af De Blå Baretter. Jeg har aldrig været ude med en blå baret, da jeg har været udsendt under NATO mandat. Det er dog den veteranorganisation, der er i Danmark. Jeg har altid haft det sådan, at når man er medlem af en forening, er det mindste, man kan gøre, at møde op til generalforsamlingerne. Så da jeg kom hjem, fandt jeg ud af, hvor de havde til huse her i Viborg. Jeg blev modtaget med åbne arme, dels var jeg kvinde og havde lige været udsendt. Mange af medlemmerne havde

været udsendt til Cypern for mange år siden. Selv om vi ikke havde været udsendt til de samme steder, var der alligevel meget, vi havde til fælles, da vi jo alle havde prøvet at være hjemmefra med de afsavn, det giver, og også det sammenhold, man opnår under en udsendelse.

Jeg startede med at være fanebærer for vores NATO fane - her kom min tid som spejder mig rigtigt til gode.

Året efter kom jeg ind i hovedbestyrelsen, hvor jeg sad i 3 perioder af 2 år. Jeg valgte at træde ud af hovedbestyrelsen, da jeg i september 2008 blev lokalforeningsformand for Viborg og Omegn.



Samarbejdspartnere på operationsafdelingen på Felthospitalet i Afghanistan.

I Januar 2009 fik jeg at vide, at jeg skulle med felthospitalet til Afghanistan i sommeren 2009. Dette indebar, at vi skulle på uddannelse i England 14 dage i januar/februar, da det var det Britiske Felthospital i Camp Bastian, Hellmann, vi skulle bemande.

Dette var noget af en oplevelse. Vi blev lige sat 10-15 år tilbage operationsmæssigt. De britiske kaserner og forplejningen der var nok nærmere 30 år tilbage. Dette skulle desværre vise sig

også at være gældende, da vi kom til Afghanistan. Maden var under al kritik og alt smagte af karry, som én dernede sagde: ”Karry er et fantastisk krydderi til at kamuflere dårlige råvarer.” Dette indebar, at vi fik familie og venner til at sende meget dåsekonserves ned til os, og så spiste vi det på rugbrød - også sendt hjemmefra. Senere fik vi kontakt til den amerikanske nabo-lejre. Det tog 10 min. i bus at komme derover. De havde til gengæld et helt fantastisk cockhouse, hvor vi var meget velkomne. Her kunne vi ligeledes spise gratis.

Min eneste kvindelige britiske kollega var meget vred på briterne over den mad, de serverede, når man i nabo-lejren kunne servere så fantastisk mad med friske grøntsager og frugt.

Umiddelbart i forlængelse af udsendelsen var vi i Vordingborg for at få genopfrisket vores militære færdigheder. Vi skulle også omskoles til et nyt våben, som var det, vi skulle have med til Afghanistan. Direkte derfra tog vi til England igen til en sidste træning, inden vi skulle af sted.

Da vi igen kom til Afghanistan var felthospitalet blevet udvidet, så vi kom til at arbejde sammen med både briter og amerikanere. De sidste er helt fantastiske at arbejde sammen med. De gør alt for de sårede, uanset om det er soldater eller civile. Jeg har en kammerat, som så rigtigt har udtalt, at briterne aldrig har glemt, at de har været en kolonimagt. De behandler ikke deres soldater ret godt.

Denne gang var jeg udsendt som operationssygeplejerske. Det var en periode, hvor der kom rigtigt mange sårede ind hver dag. Efter de første 14

dage havde jeg ikke været med til at lægge en såret soldat, der havde begge sine ben i en seng. Når der kom en hårdt såret ind, var der 4-5 læger, der straks begyndte at operere ham/hende.

Vejsidebomber giver noget, der hedder ”Blast” skader. Det vil sige, at der ofte er skader både i mave og brysthule ud over at ben og arme ofte er sprængt af, og der er ofte også skader i ansigtet. Man har ca. 1 time til at få gjort den sårede transportklar, så de den følgende nat kan komme hjem til videre behandling. Al flyvning ud og ind af lejren foregår om natten, for at det skal være så sikkert som muligt. De sårede bliver dog fløjet ind med helikopter på alle tider af døgnet.



En lille pige vi behandlede gennem lang tid efter, at hun var blevet ramt af en vejsidebombe. Det er hendes far og niece, der er med på billedet.

Det, der gjorde størst indtryk på mig under denne udsendelse, var de uskyldige lokale børn, der blev ramt af vejsidebomber eller beskudt af Taliban, fordi de samarbejdede med soldaterne med at fjerne de vejsidebomber, Taliban havde placeret.

Det var en noget anden måde, vi boede på denne gang. Her boede vi 8-10 kvinder i

et telt. Strengt adskilt fra de mandlige telte. Vi var 9 telte til at dele 4 bade og 5 toiletter, så der var virkelig trængsel. Det var bare med at få ørepropper i, når det skulle soves mellem vagterne. På 48 timer havde vi 24 timers vagt, fordelt fra 08.00-13.00 og så igen fra 18.00-08.00 det efterfølgende døgn var vagten så fra 13.00- 18.00. Først efter 3 uger skulle jeg have en dag, hvor jeg bare var på tilkald. Allerede kl. 08.20 blev jeg kaldt på hospitalet til sårede.

En af de amerikanske læger fik fløjet ekstra mandskab ind, for at vi kunne få bare lidt fri. Han var klar over, at vi ellers alle ville køre helt ned af træthed.

Når man er udsendt, benyttes enhver lejlighed til at holde lidt sjov og festivitas. Det har været gældende i alle mine udsendelser. Det giver lige lidt luft til at kunne klare hverdagen ude meget bedre.

En god måde for mig at bearbejde de oplevelser, jeg har haft, har været at skrive dagbøger. Jeg har, efter jeg er kommet hjem, været ude at holde mange foredrag om udsendelserne - set fra en sygeplejerskes synspunkt.

Jeg har været så heldig, at min bestyrelse i De Blå Baretter fuldt ud støttede mig i, at jeg skulle tage til Afghanistan. Vi deles om opgaverne. Jeg mener, at det er en formands fornemste opgave at fordele opgaver til hele bestyrelsen og så have tillid til de andre bestyrelsesmedlemmer. En enerådige formand er ikke noget værd! Jeg nyder virkelig arbejdet i De Blå Baretter, hvor vi har et rigtigt godt sammenhold og hjælper hinanden. Vi er også blevet hinandens private venner, så der er både reserveforældre og –bedsteforældre. Efter at være stoppet i forsvaret er det nu gennem De Blå Baretter, jeg fortsat har lidt føling med, hvad der sker.

Ulven kommer...

Af Tove og Niels Krogh



Disse ord har man hørt gennem årene ved forskellige lejligheder.

Torsdag d. 30.04 2015 gjorde vi ekstra store øjne. Jeg sad i køkkenet og fik en kop kaffe, vores gravhund lå på en stol og kiggede ud af terrassedøren, pludselig begyndte den at hyle og gø. Jeg troede, det var en kat og kiggede herefter ud af vinduet. Lige udenfor, ca. 15 m. fra vinduet, løb en lysegrå ulv forbi. Desværre nåede vi ikke at finde kameraet. Tove og jeg kunne se, at den løb over markerne mod Taphedevej. Vi talte, om vi skulle gøre et eller andet, men da vi

ikke havde taget et billede, lod vi det være.

Senere på dagen hørte vi i radio og tv, at der var set en ulv forskellige steder i Viborg kl. 7.30. Ulven løb forbi hos os kl. 8.45.

Vi er helt enige med borgmesteren, der udtalte til Viborg Stifts Folkeblad, at ulven ikke hører til i Danmark. Hvad vil der ske, når vi får en streng vinter? Hvor stor skade vil den gøre mod vildtet? Hvad vil den angribe?

Vi nyder hver dag at se vildtet løbe rundt i naturen, så vi kan sagtens undvære ulven.

Erindringer fra min barndomstid i Tapdrup

Af Rita Søndergaard f. Krog.

Mine forældre, Karoline og Alfred Krog, købte en ejendom på Tapdrup mark i 1930. Her blev jeg født i 1931 og tilbragte min barndom, indtil vi flyttede i 1942. Ejendommen var på 16 td. 1., og jorden blev drevet alsidigt. De fleste afgrøder blev brugt som foder til vores 4-8 køer, 3 søer + opdræt, 2 heste og et par hundrede høns. For at kunne opnå et vist økonomisk udkomme fra det lille landbrug suppleredes indtægterne med mælkekørsel til Thisted mejeri samt lillebilkørsel med en 7 personers Hudson personvogn.

Dette merarbejde gjorde, at mine forældre ind imellem blev nødt til at have en karl som medhjælp. Lillebilkørslen gjorde det nødvendigt med en telefon, hvad kun ganske få havde dengang. Derfor kom der mange, som gerne ville gøre brug af vores telefon, når der skulle sendes bud efter læge, dyrlæge eller andet, ligesom vi børn ofte blev sendt som bud med telefonbesked til beboerne i omegnen. Engang kom der en mand helt ovre fra Ingstrup, som skulle ringe efter jordmoderen. Det var altså deres nærmeste telefon. Et stykke tid efter kom han igen, nu for at ringe efter lægen. En rum tid efter kom manden så farende for 3. gang for igen at ringe til lægen, da jordmoderen efter at lægen var kørt havde konstateret, at der var et barn mere på vej. En anden gang skulle jeg en mørk aften aflevere en besked til Alfred Spanggård og gik den nærmeste vej tværs over markerne, men faldt i en vandpyt på vejen, så jeg blev gennemblødt. Drivvåd

som jeg var, måtte jeg derfor udskifte alt mit tøj med sønnen Ivars klæder, som jeg så lånte til at gå hjem i.

Min skoletid.

Skolen i Tapdrup var dengang opdelt i 3 klasser med 1.kl. (et år) 2. kl. (tre år) og 3.kl. (tre år). Da jeg begyndte i skolen var forskolelærerinden, frk. Anthonsen, imidlertid sygemeldt så længe, at vores klasse måtte gå 1. kl. om, dvs. at vi gik 2 år i 1. kl. men så vi nøjedes med 2 år i 2. kl. Førstelærer Overgaard var en dygtig lærer, der indprentede os megen lærdom, så da mine forældre i 1942 flyttede til Fly og jeg måtte skifte skole, var jeg flere år forud for børnene her. Normalt gik vi i skole hver anden dag, men eleverne i 3. kl. havde den specielle ordning, at de om vinteren gik i skole flere dage om ugen end om sommeren, da de skulle hjælpe til i landbruget, når forårsarbejdet begyndte. I 1938 skete det i en skoletime, at et stykke af loftet faldt ned, men til alt held blev ingen elever ramt. Om sommeren skulle vi bade i åen, men det gjorde jeg kun én gang, og det var endda imod min vilje. Jeg havde nemlig en nyresygdom og måtte derpå ligge syg et stykke tid. Herefter blev jeg fritaget for at komme i vandet.

Der siges, at man ikke både kan være god til at regne og synge, og det må jeg erkende. Når vi havde sangtime, blev vi stillet op i et kor og fik at vide, at vi skulle synge af hjertens lyst, hvad jeg også gjorde, men vi var knap nok kommet i gang, før jeg sang helt alene. Og så blev der sagt: ”Hold op med den brægen, for din stemme gør os alle sammen falske.”

Først blev jeg sorteret fra, og derefter vores nabodreng Karl Anker Klaris. Jeg ville ellers så gerne synge.

Dagliglivet.

Vores stuehus var indrettet med bryggers, køkken og spisekammer, 2 stuer, soveværelse samt et værelse på loftet. Fra bryggerset var der nedgang til en halvkælder, hvor kød og flæsk fra slagtingen lå i saltlage i et kar, men her stod også alle vores henkogningsglas med syltede grønsager (agurker, rødbeder), frugt (æblemos, pærer, blommer) og kødvarer (medisterpølse)

I spisestuen var der et bord med 6 stole og over bordet hang en lampe med perler. Desuden var der et dækketøjsskab (buffet), et skrivebord, tobaksbord og en divan (chaiselong) med et vægtæppe bag. Vinduerne var behængt med hækede gardiner, og på væggen hang stueuret, der skulle trækkes op en gang i døgnet, hvilket normalt blev gjort lige før sengetid. Havde vi gæster, og nøglen vanligvis blev sat i uret kl. 22, blev der ofte sagt i spøg: ”Nu er husherren på vej i seng, så må vi gæster da vist hellere gå hjem.” I dagligstuen (den pæne stue) stod vore kurvemøbler, men de to stuer blev kun brugt til højtider eller når, der var gæster. Til daglig spiste og opholdt vi os i køkkenet for at udnytte varmen fra komfuret og derved spare på varme og rengøring i stuerne.

Dengang var det endnu ikke almindeligt med et badeværelse på landet. Derfor stod der i soveværelset en servante med et vaskefad, en kande til vand samt en sæbeskål, og på væggen ovenover hang et klæde som dække for en lille knagrække med håndklæder og vaskeklude. Så var

der et klædeskab til tøjet samt et toiletmøbel med spejl og tilhørende taburet, der blev brugt, når man skulle nettes. Den uundværlige natpote stod under sengen. Ældre folk brugte en toiletstol.

Der var 2 indgange til stuehuset. Til daglig brugte vi kun bagdøren, der gennem bryggerset førte os ind til køkkenet, mens fordøren kun blev brugt, når der kom gæster. Den sad i en karnap (tilbygning) til huset, som udgjorde husets entré.

Enden af stalden var indrettet som vaskerum med gruekedel, vaskebalje, vaskebræt, skyllekar og vugge. Der blev vasket storvask ca. en gang om måneden, men når der ind imellem var behov for at for at få vasket nogle småting (klatvask), blev tøjet blot kogt i en gryde.

Maden, vi fik, bestod næsten udelukkende af de produkter, vi selv avlede - kød, æg, kartofler, frugt og grønsager. Morgenmaden bestod enten af havregrød, tykmælk, øllebrød eller mælkebrød (varm mælk med rugbrøds- og franskbrødsterninger, der blev ristet på panden med sukker).

Middagsmaden bestod enten af forret og hovedret eller af hovedret og dessert. Forretten kunne være en frugt- eller grønsagssuppe eller om sommeren koldskål.

Hovedretten bestod af en kødret med kartofler og sovs, dog var kødet reserveret sådan, at far og karlen fik 2 stykker kød hver, ½ stykke til mor, og det sidste halve stykke måtte vi to piger så dele. I stedet for forretten kunne der serveres en efterret af frugtgrød eller budding.

Aftensmaden blev som regel lavet af resterne fra middagen serveret enten som

kartoffelsalat eller brasede kartofler med lidt kød eller et spejlæg og dertil brød og pålæg af forskellig art.

Landbruget.

Da vores lade for lille til, at hele avlen kunne være inde, var der lavet en staklade, dvs. 4 pæle gravet ned i jorden med et bliktag (stakhjelm) over som tag. Stakhjelmen kunne så hejses op og ned alt efter, hvor meget korn, der blev tærsket af gangen. Var kornavlen særlig god, blev der sat ekstra kornstakke. På gårdspladsen stod et firkantet trug (kjeldtrug), hvor kreaturer og heste blev vandet. Her kunne vandet om sommeren blive så varm, at vi børn brugte det som badekar. Vores 2 heste blev engang udtaget til at deltage i en film om Jens Langkniv.

Når køerne var på græs, stod de tøjret til en tøjrepæl, som i løbet af dagen blev flyttet nogle gange, så de kunne få føde nok. Andre var dog begyndt at indhegne græsmarken med pigtråd, så køerne gik frit omkring. Det elektriske hegn med glat tråd kendtes endnu ikke.

Vi havde også et par hundrede æglæggende høns, der gav så mange æg, at de ud over at kunne betale foder- og brugsregningen også gav et pænt overskud. Vore æble- blomme og pæretræer stod ude i hønsegården, hvor hønsene så sørgede for den nødvendige gødning og holde ukrudtet væk,

Nok havde vi fået elektricitet i Tapdrup, men det var det kun til lys. El-kraft var endnu ikke blevet installeret, så der var stadig brug for møller. Vores nabo Karl Balling på ministergården havde en vejrmølle. Vi brugte i stedet for en petroleumsmotor som trækraft. I Fly, som vi flyttede til i 1942, var der endnu hverken kommet telefon eller elektrici-

tetsforbindelse, så her blev der stadig brugt hestegang. Jeg har som 12-årig flere gange kørt hestegang som trækraft, men det var i en tørvemose.



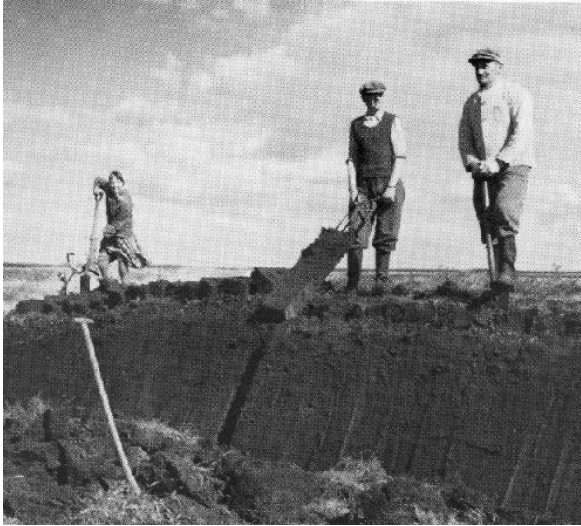
Hestegang. Hesten trækker en bom fastgjort til et tandhjul, som via en kraftoverføringsaksel trækker ælteren.

Ildsvåde.

Stråtagene var givetvis skyld i de mange gårdbrande, som jeg i barndommen husker flere af. I 1938 brændte Alfred Spanggaards ejendom. Det skyldtes barns leg med tændstikker. Også ministergården brændte, men her var årsagen en tabt glød fra en askeskuffe, der var blevet båret ud. Det var konen selv, der opdagede ildebranden, da hun en sen aften med rutebil kom hjem fra en udflugt. Hun løb og nåede hjemmet lige tidsnok til at få de sovende børn reddet ud. Det eneste, som ilden ikke fik fortæret var et par sløjfer, da de lå indpakket i stanniøl.

Tørv.

Til næsten enhver ejendom hørte der en engparcel. Vores eng lå nede i Nørreådalen, og det var hernede, vi lavede tørv. Det foregik i de ca. 3 uger, der gik fra forårsarbejdet var overstået, til høsten skulle begynde. Tørvene kunne enten laves som *skudtørv* eller som *æltetørv*.



Maskinspade

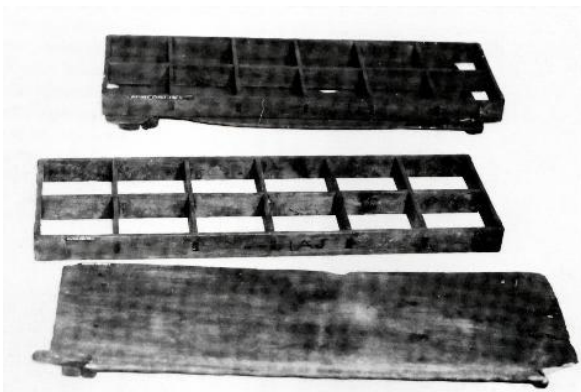


Tørveæltet

Skudtørvene blev dannet af det øverste tørvelag ved at træde en speciel tørveskærespade (maskinspade) på en meters længde ned i tørvemassen, hvorved der kunne trækkes en firkantet blok op. Denne blok blev så opdelt i ca. 10 – 15 stk. tørv, som derefter blev lagt til tørring.

Æltemetoden blev brugt til det dybere liggende og vådere tørvedynd. Hertil lavede min far en vognkasse, hvorigennem der gik en aksel med skovlblade. Hjulene fra vores jumbe blev afmonteret og sat på akslens ender, og når hestene under kørslen op til tørrepladsen

trak akslen rundt, blev dyndet i kassen æltet. Den flydende tørvemasse blev så hældt over i nogle trærammer med små firkantede rum i tørvestørrelse. Tørvene blev senere vendt, og når begge sider var blevet faste, blev de rejst på højkant, 2 og 2 mod hinanden. Til sidst blev tørvene sat i stakke eller skruet, som det kaldtes. Der var ca. 200 tørv i hver skrue, så 5 skrue = 1000 tørv. Hen på efteråret blev tørvene kørt hjem og anvendt som brændsel i den kommende vinter. Der blev aldrig storproduktion af tørv i Tapdrup, fordi tørrepladserne krævede et alt for stort areal i for lang tid, og det var jorden her for god til.



Tørveforme



Tørvene stakkes

Varemangel.

Under krigen var der varemangel, så alt var rationeret. Det var svært at skaffe selv ganske almindelige ting, så husmødrene måtte ofte finde på alternative løsninger. Min mor bryggede således øl af humle, og da man ikke længere kunne købe kaffe, ristede vi rugkerner på panden, som derefter blev malet og brugt som kaffebønner. Fedtet fra en selvdød gris måtte endelig ikke gå til spilde, for det kunne min mor lave sæbe af ved at koge fedtet sammen med sæbesten. Også hvedemel blev en mangelvare og erstattet af sigtemel. Gammelt tøj blev syet om til klæder, der ikke længere kunne købes. Man brugte gammel optrævlet garn til at strikke strømper, vanter og huer af. Det garn, man evt. kunne købe, var gråt og stift, fordi der var blandet twist i, og tøjlet, der kunne købes, var lavet af cellulid (et kunstprodukt lavet af cellulose, altså et træprodukt). Man brugte ofte bændler i stedet for elastik. Min fars gamle underbukseben, blev syet om til en kaffepose.

Min søster og jeg måtte dele en skoletaske. Vi gik jo kun i skole hver anden dag, så når min søster var i skole, lå mine skolebøger på skrivebordet derhjemme og omvendt. Vi var også fælles om et par gummistøvler, så hvis vi skulle bruge nogen derhjemme, lånte vi blot min mors, men for at få dem til at passe havde vi et par sutsko inden i. Om vinteren havde vi en pipaluk på hovedet (hætte med halsklæde ud i et), så vi ikke frøs ørerne. Andre brugte en farvet ble til at dække ørerne med. En dag, vi var til fødselsdag, spurgte pigen sin mor om, hvor hendes tørklæde var blevet af og fik

det svar, at den havde hendes lillesøster da fået på (som ble vel at mærke).

Vi piger gik også til håndbold, men der var ingen fast bane at spille på, så en bane blev hurtigt rigget til på en græsmark mellem alle kokasserne. Vi måtte spille i det samme tøj, som vi ellers gik med, og gled vi så i en koklat, blev der en plet på kjolen, der næsten var umulig at få vasket af.

Krigen.

Vintrene i 1940-erne var meget strenge med hård frost og sne. Der var så meget sne, at vi kunne bygge huler inde i de store snedriver. De elektriske tråde blev så tunge af isbelægning, at de faldt ned, så vi måtte undvære strøm i over en måned. Derfor havde vi heller ikke vand, som vi så måtte hente ovre hos Chresten Laugesen, der havde en brønd. Vore heste fik sat brodder (søm) i hovene for at kunne stå fast på den glatte is på vejene.

Der er 2 begivenheder fra 1940, som jeg aldrig vil glemme, nemlig den 9. april, hvor der ved 7 tiden om morgenen kom en mængde flyvemaskiner hen over gården, så man kunne mærke rystelserne. De fløj så lavt, at man kunne se piloterne oppe i cockpittet. Flyene kom 4 og 4 ved siden af hinanden i 3 rækker og et stykke tid efter kom der 12 mere. Det gentog sig flere gange, men hvor mange husker jeg ikke? Det hele varede i 1-2 timer. Vi vidste slet ikke, hvad der skete, og det var først, da vores karl, Aage Odsgaard, kom hjem fra mælketuren ved 11-12 tiden, at han kunne fortælle, at Danmark var blevet besat af tyskerne.

Den anden oplevelse var om morgenen først i okt. 1940, hvor jeg så en mystisk

ballonlignende genstand hænge i luften, tilsyneladende lige bag gården. Da min far og karlen besluttede sig for at gå hen og se, hvad det kunne være, fulgte jeg med. Det viste sig, at ballonen var meget længere væk end først antaget, og ballonen blev større og større jo mere vi nærmede os. Vi kom helt ned til Spangsdal, før vi så en mængde mennesker, der var forsamlet for at se på dette kæmpehylster. Ballonen hang svævende oppe i ca. ½ km's højde, da fæstningskrogen i enden af den vedhængende lange stålwire havde sat sig fast i et træ. Det danske politi prøvede at skyde ballonen ned, men det kunne ikke lade sig gøre. Til sidst kom der nogle tyske jagerfly, som med brandprojektiler

fik ballonen sat i brand. Jeg nåede jeg at sikre mig et stykke af ballonen som souvenir, da resterne faldt ned på jorden, inden det tyske militær kom til for at hente det hele. Det var et stykke silikoneagtigt klæde, der nærmest lignede et betræk til et strygebræt.

Senere læste vi i avisen, at det var en spærreballon fra området omkring London, som i stormvejr havde revet sig løs af fortøjningen og af vinden ført hertil, og at der var drevet adskillige af disse monstre ind over Midtjylland, hvor de med deres efterslæbende wirer havde lavet stor ravage, især med nedrevne el-ledninger. Alene her på egnen omkring Viborg landede der en 8 – 9 stykker, bl. a. i Sdr. Rind og i Loldrup.



Spærreballonerne omkring London blev brugt som luftbeskyttelse mod de tyske bombemaskiner.



Spærreballonen skydes i brand. Billedet er taget af Viborg Stifts Folkeblad



Der blev samlet ind - ikke penge, men affald.

Af Erik Langvad

Svineriet langs vore landeveje vil åbenbart ingen ende tage. En undersøgelse har vist, at op imod halvdelen af bilisterne under kørslen efterlader de effekter, der ikke er plads til i bilen, ved at kaste det ud gennem vinduet. Meget tyder åbenbart på, at problemet ikke kan indkredses til den lille gruppe mennesker, der er uden for pædagogisk rækkevidde. Det er en om sig gribende ligegyldighed over for vores fælles offentlige rum, nemlig naturen. Måske er den hensynsløshed en konsekvens af vores moderne velfærdsstat, hvor pligt og personligt ansvar bortforklares ved, at det skal det offentlige system nok tage sig af. Ikke alene ser det grimt ud med alt det henkastede affald, men det koster også en mindre formue, at få det ryddet op.

I en årrække har Danmarks Naturfredningsforening gjort opmærksom på problemet ved gennem pjecer og avisomtale at opfordre skoler og foreninger, men også private til at deltage i en samlet årlig skraldindsamling på en bestemt dag i det tidlige forår, nemlig inden græsset er blevet for stort til at kunne dække skraldet. I år var datoen sat til d. 19. april, hvor Tapdrup Borgerforening deltog og kunne samle 9 voksne, 3 børn samt Tapdrupvængets dagpleje til det frivillige arbejde. Her blev der i alt indsamlet 98 kg blandet affald samt 280 dåser og flasker. Det er en stigning i forhold til sidste års 65 kg affald og 198 dåser og flasker. Men vægten siger nu ikke så meget om mængden af det opsamlede affald, idet tunge genstande tæller godt på vægten i



Ole Jespersen sorterer affaldet før vejning.

modsatning til plastik, flamingo og papir, der til gengæld fylder meget. I år var det et stykke afrevet lastvogndæk, en cirkulationspumpe og nogle brædder, der øgede vægten. Af de lidt mere underfundige ting, der gav anledning til nogle spidse kommentarer, var 3 stk. pornofilm, som blev fundet godt indpakket i flere lag papir.

Det er de 3 indfaldsveje, Tapdrupvej, Vibækvej og Taphedevej, der er hovedleverandører i skrald i modsætning til vore stier, som var så godt som rene. Forklaringen herpå kunne være den, at flere af byens motionister har gjort det til en dyd at tage en bæreposse med sig på turen for i den gode sags tjeneste samtidig at opsamle det affald, de ser på deres rute, og det skal de have ros for.

Sidste nyt

Miljøministeren har netop indgået aftale med delstaten Slesvig - Holsten om fra 2018 at indføre pant på flaske/dåseøl- og sodavand. Herefter skal der betales pant + tysk moms på 19 øre pr. dåse/flaske. Til gengæld vil man i Danmark få panten retur efterhånden som flaskeautomaterne er blevet indstillet til det, men momsen får man ikke tilbage.

Delstaten Mecklenburg – Vorpommern vil derimod ikke indgå en sådan aftale, så folk fra Østdanmark, der rejser over Gedser-Rostock, bliver stadig fritaget for at betale moms og pant. Partierne i ”blå blok” er modstandere af en sådan aftale,

da den betyder en forskelsbehandling af danske statsborgere og ønsker derfor aftalen genforhandlet. Desuden har *Interessengemeinschaft der grenzhändler* bebudet, at de vil gå til EU-domstolen, hvilket vil udsætte aftalen i yderligere 5 – 10 år.



Senior-klubben



Af Erling Sørensen

Siden starten først i marts måned er Tapdrup seniorklub kommet godt i gang,

Vi mødes hver anden tirsdag formiddag fra 09.30 til ca. 12.00 i Sognehuset. Vi er mellem 15 og 20 personer hver gang, hvor det sociale element med kaffe og snak er højt prioriteret. Efter kaffen går det livligt for sig ved bordene, hvor der spilles kort, skak eller bob, alt i en hyggelig atmosfære, hvor vi skiftes til at udfordre hinanden i omtalte spil. Det var også tanken, at vi ville have været nede på petanque-banen, men vejret har ikke rigtig været med os endnu, så det har vi til gode.

Sidste klubdag inden ferien er d. 2. juni, hvorefter vi holder sommerferie, og vi mødes igen tirsdag d. 8. september kl. 09.30 i sognehuset.

Efterårets klubdage vil, foruden de sædvanlig aktiviteter blive krydret med diverse indlæg primært rejsebeskrivelser, men der vil desuden blive forsøgt arrangeret ture til udenbys arrangementer.

Som sagt er vi i underkanten af 20 seniorer, der møder op, men der er absolut plads til flere. Så mød endelig op d. 8. september til en uforpligtende snak og kaffe og deltag i vore aktiviteter - alt efter lyst og evner.

I er velkommen til at kontakte undertegnede for yderligere oplysninger.

God sommer.

Erling Sørensen 86600340/29875340
Mail: erlingsorensen44@gmail.com

Sankt Hans

på fællesarealet for enden af Stationsvej
Tirsdag den 23. juni 2015

Bålet tændes ca. kl. 20.30
Sct. Hans sange – Båltale

Hvis vejret er godt tændes grillen, så den er klar til kl. 18.00.

Medbring selv kød/pølser og tilbehør.

Husk også bestik, tallerkner og glas - samt evt. tæpper til at sidde på.

Der kan købes øl, vand, kaffe/te og kage hele aftenen.



Af praktiske årsager holdes talen i år først kl. 20.30, hvor også bålet tændes.

Da det kan være lidt sent for de mindre børn, tænder vi et lille bål kl. 18.30.

Her vil det være muligt at riste (medbragte) pølser og popcorn m.m.

**Husk at alle børn,
der medbringer en hjemmelavet heks til bålet, bliver præmieret.**

Arrangør: Tapdrup Borgerforening

Strikke-/hygge-/snakkeklub

10 års jubilæum i Strikke- hygge- snakkeklubben i Tapdrup



*Strikke- hygge- snakkeklubbens medlemmer klar til udflugt søndag den 10. maj 2015
"Samvær er guld værd" - citat af Birgit Tang Dalsgård*

Af Else Krogh

Sæsonen 2014/15 er slut, og dermed har vi eksisteret i 10 år, og det skulle fejres.

Vi nedsatte et jubilæumsudvalg, som skulle "strikke" et arrangement sammen.

Borgerforeningen har bidraget med et tilskud til en bus, så vi kunne køre samlet på udflugt.

Valget faldt på Uldfestival i Saltum.

Søndag den 10. maj var den store udflugtsdag.

Vi skulle mødes kl. 8.30, så vi var tidlig oppe, og så på Mors dag.

Vi havde jo selvfølgelig bestilt godt vejr, så vi kørte nordpå i en dejlig bus med en lokal Tapdrup chauffør, i dejligt solskin.

Undervejs nød vi vores medbragte kaffe og rundstykker.

Kl. 13 kørte bussen videre til Blokhus, hvor vi havde bestilt frokost på Futton.

Efter en dejlig frokost, var der tid til at gå en tur ned til Vesterhavet.

Sidst på eftermiddagen landede vi igen i Tapdrup, trætte og for nogens vedkommende fattigere efter handel af garn og andre gode sager.

Jeg vil gerne sige tak til alle de trofaste piger i alle aldre, som støtter op om vores klub.

Tak for en rigtig god dag.

Også tak til Borgerforeningen, som gjorde det muligt at få en bus.

Og tak til Jan buschauffør for en flot bustur.

På gensyn den første mandag i oktober 2015 i Sognehuset kl. 19.00

Alle er velkommen

Venlig hilsen

Else Krogh



Her er ny inspiration til julen

TAPDRUP HUSFLID - Stiftet 1914

Medlem af landsorganisationen



Foreningsaften

Foreningen mødes hver onsdag aften fra 19.00 til 21.45 i sløjdlokalet under Tapdrup gamle skole, Tapdrupvej 100 - første gang onsdag den 30. september og sidste gang før jul den 02. december. Kontingent for perioden fra 30. september til 01. januar er på 250,00 kr.

Der er mulighed for at arbejde i og med træ. Om du enten vil snitte, dreje eller arbejde på deкупørsaven eller måske noget helt andet, er du velkommen. Har du andre idéer, har skolen maskiner til at gøre dem til virkelighed. På værkstedet vil du kunne få en grundig håndværkmæssig vejledning som hjælp til at føre dine ideer gjort til virkelighed. Det gennemføres som åben værksted.

Har du spørgsmål om Tapdrups husflidforening er du velkommen til at kontakte:

Formand Niels Søgaard, Pramhusvej 1, Tapdrup, 8800 Viborg.

Tlf. 86 67 20 94 - mobil 29 82 20 94, eller

e-mail: pramhusvej@fibermail.dk

Tilmelding til vores nyhedsbrev

Brian Daniel Falckenberg Højbjerg Huse 22 8840 Rødkærsbro

Tlf. 86 62 90 88 Mobil 28 12 49 37 eller

e-mail: husflid@falckenberg.dk

Det sker i Tapdrup

Juni 2015:

07. kl. 10.30 Højmesse ved H. Korsgaard - sangkor medvirker.
10. kl. 19.30 Fugletur i Nørreådal - mødes på legepladsen.
14. kl. 14.30 Vandringsgudstjeneste i Asmild Kirke .
14. kl. 13.15 Vandrigen begynder.
17. kl. 19.00 Menighedsrådsmøde Sognehuset.
21. kl. 09.00 Gudstjeneste ved L. Andersen hos KFUM-spejderne
Vibækvej 40 B.
23. kl. 18.00 Grillen er klar - Lille bål kl. 18.30 - Store bål kl. 20.30.
28. kl. 09.15 Gudstjeneste ved P. B. Andreasen.

Juli 2015:

05. kl. 10.30 Højmesse ved P. B. Andreasen.
19. kl. 09.15 Højmesse ved H. Korsgaard.
26. kl. 09.15 Gudstjeneste ved H. Korsgaard.

August 2015:

02. kl. 10.30 Højmesse ved L. Andersen.
09. kl. 09.15 Gudstjeneste ved H. Korsgaard.
12. kl. 19.00 Menighedsrådsmøde i Sognehuset.
16. kl. 14.00 Friluftsgudstjeneste ved P. B. Andreasen
på plænen ved Sognehuset. Sangkoret medvirker.
23. kl. 09.15 Højmesse ved L. Andersen.
26. kl. 12.15 Sogneudflugt Gudenåen, Galten Kirke og Svostrup,
30. kl. 09.15 Gudstjeneste ved H. Korsgaard.

September 2015:

06. kl. 10.30 Højmesse ved L. Andersen
08. kl. 09.30 Møde i Seniorklubben i Sognehuset



Tapdrup Udeliv



Af Birgit Rasmussen

Nu er det lige før det sker. Vi har næsten samlet de 260.000 kr. ind, som er nødvendigt for at få første projekt op at stå. I skrivende stund mangler vi ca. 5000 kr. Vi håber her i slutspurten stadig at få et par nye indskydere med, så vi ikke starter med underskud, ellers må kontingent, salg af kaffe, øl og sodavand samt andre tiltag dække udgifterne, men det ville jo være sjovere, hvis disse penge kunne bruges til nye aktiviteter på sportspladsen.

Det har været en lang vej, men nu er banen sat af og skrænterne, som den opgravede jord skal ligge på, ryddet for den høje bevoksning.



Dette projekt viser endnu engang, at Tapdrup er et sted, hvor man holder sammen og får tingene til at ske. Uden de mange indskydere, som nu er oppe på 50 familier samt en masse frivilligt arbejde, har dette projekt ikke kunnet lade sig gøre.

I den forbindelse vil vi gerne specielt takke Claus Provst, som har været så generøs at love at udgrave tennisbanen.

Vi vil også gerne takke Jan Andersen og Lars Larsen, fordi de lagde et lidt større beløb i indskyderkassen, så tænk eventuelt på det næste gang i bestiller en håndværker.

Selvfølgelig har også Viborg Kommune, Tapdrupfonden, Spar Nord Fonden samt Fonden for Sparekassen i Skals været altafgørende for at projektet lykkedes.



Med hensyn til fremtiden er det jo medlemmer af foreningen, der er altafgørende for succes. I øjeblikket er der 14 voksne og 10 børn, der har givet tilsagn om at blive aktive medlemmer af foreningen. Hermed bliver reglerne for kontingent repeteret.

Årlig kontingent

I 2015: 50 kr. for børn og 100 kr. for voksne,

I 2016: 180 kr. for børn, 400 kr. for voksne.

Voksne INDSKYDERE: 200 kr.

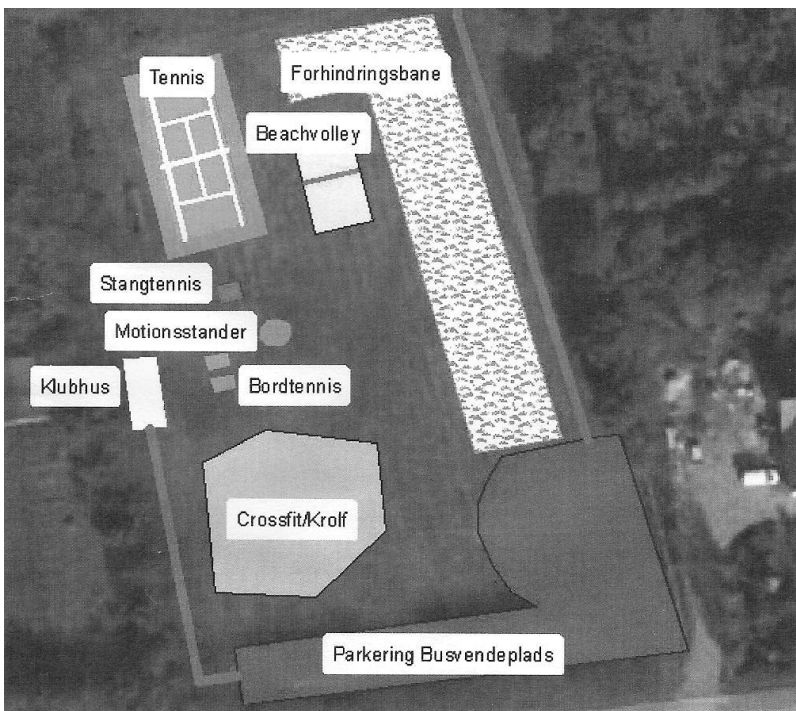
Familiekontingent: 800 kr.,

Passivt medlemskab: 100 kr.

Tapdrup Udeliv



Den 28/5/15 overrakte Anders Bitsch Spar Nord Fondens en donation på 15.000 kr. til Tapdrup Udeliv.



Denne skitse illustrerer forslag fra byens borgere og viser, hvordan området kan komme til at se ud.

Tennisbanens placering ligger dog fast, da den er placeret i læ for vest- og nordenvind.

Adresser m.v.

Asmild-Tapdrup Jagtforening

Kontaktperson: Jørgen Klaris, Vibækvej 32a
Tlf. 8660 0008

Bruunshåb/Tapdrup Idrætsforening B/T

Formand: Leo Jacobsen, Høgevej 23 Bruunshåb.
Tlf. 8667 2118 - Mob. 4084 8926
Mail: bt.if@mail.dk

Udlejning af flagallé

Gunnar Rasmussen, Subækvej 11, 8660 0446

Gadebelysning

Energi Viborg. Tlf. 89292921

Møllehøjskolen

Bruunshåbvej 25, Bruunshåb Tlf. 8725 3600
Skoleleder : Kirsten Gammelby Musgaard
Tlf. 8787 2345, Mail: 6km@viborg.dk
Formand: Kristian Sejersbøl Tlf. 25196312

Møllehøjhallen

Bruunshåbvej 25b, Bruunshåb. Tlf. 8664 4417
Inspektør: Knud Brøndum, Tapdrup.
Formand: Leo Jacobsen, Høgevej 23
Bruunshåb. Tlf. 8667 2118 – Mob. 4084 8926

Overlund Skole

Skolevej 10, Overlund, Tlf. 8787 2424

Tapdrup Børnehave

Tapdrupvej 100 Tlf. 8787 1500
Leder: Mette Tipsmark, Baunevej 3, Hjarbæk,
8831 Løgstrup. Tlf. 8664 3737.

Sundhedsplejen

Dorte Wiederholt Tlf. 8787 7761
Mail: dow@viborg.dk

Dagpleje ”Spiren” (privat)

Anja Christiansen, Tapdrupvænget 28.
Tlf. 2782 5177 og 8667 3797.

Mail anjaogjan@webspeed.dk

Tapdrup Forsamlingshus

Tapdrupvej 108.
Formand: Laila Bondrup Jensen. 3165 6404
Udlejning: Anna-Mette Kroustrup. 2655 5749

Husflidsforening

Formand: Niels Søgaard Jensen,
Pramhusvej 1. Tlf. 8667 2094 eller 2982 2094
Mail: pramhusvej@fibermail.dk

Tapdrup Kroketteklub (afd. under B/T)

Formand: Carl Erik Dalsgaard,
Saturnvej 46. Tlf. 8667 3683

Tapdrup Udeliv

Formand: Birgit Rasmussen
Subækvej 11, Tlf. 6062 8446

Tapdrup Kirke

Præster: Per Bucholdt Andreasen, Gl.
Randersvej 2, Overlund. Tlf. 8667 6347.
Lisbeth Andersen, Hellevej 10, Overlund.
Tlf. 8667 2780.

Henriette Korsgaard, Kærvænget 12
8800 Viborg. Tlf.: 2933 6401

Kirkekontoret, Gl. Randersvej 2, Overlund.
Tlf.: 8667 3616.

Menighedsrådet:

Formand: Åse Langvad,
Stationsvej 15, Tlf. 8660 0407
Graver: Ole S Jensen Tlf. 23348471
Mail: graver.sognehuset@mail.dk
Sekretær: Niels Toftegaard

KFUM – spejderne , Nørreå Gruppe

Formand: Betty Damsgaard Tlf. 86629832.

Grundejerforningen “Ådalen”

Formand: Jan Morberg, Subækvej 3

Tapdrup og Omegns Borgerforening

Formand: Claus Bo Andreasen, Tørvevejen 1,
Tapdrup tlf. 8660 2529 Mobil:4079 8032
Mail: cb.andreasen@mail.tele.dk
Næstformand: Anders Midtgaard Tapdrupvej 73
Tlf. 86 16 27 28 Mail: mg@vghf.dk

Hjemmeside: www.tapdrupby.dk

TAPPEN udgives af Tapdrup og Omegns
Borgerforening.

DEADLINE Næste Nr. : 30 august 2015

Redaktion: Erling Hosbond, Engvej 3.
Tlf. 8660 0240. Mail: beerhos@hotmail.com
Medhjælper: Erik Langvad,
Stationsvej 15, Tlf. 8660 0407

Lay-out: Gunnar Rasmussen, Subækvej 11
Tlf. 8660 0446 gubi42@hotmail.com

Distribution: Borgerforeningen
Tryk: Svend Thorsen Tlf. 2027 3010
Forside: Tina Jensen

Der tages forbehold for fejl og mangler i
ovenstående oversigt. Eventuelle ændringer
og/eller tilføjelser bedes meddelt TAPPENs
redaktion.